

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 2023
(OR. en)

9474/23

LIMITE

MIGR 169
JAI 632
ASIM 59
SOC 322
EMPL 208
EDUC 165
IA 108
CODEC 890

Διοργανικός φάκελος:
2022/0131(COD)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Προεδρία

Αποδέκτης: Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 8580/22 + ADD 1 - ADD 4

Θέμα: Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (αναδιατύπωση)
– Συμβιβαστικό κείμενο της Προεδρίας

Επισυνάπτεται για τις αντιπροσωπίες στο παράρτημα η πλέον πρόσφατη μορφή του συμβιβαστικού κειμένου της Προεδρίας επί της προαναφερόμενης πρότασης.

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις επισημαίνονται ως εξής:

- το νέο κείμενο σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής επισημαίνεται με **έντονους χαρακτήρες**·
- οι προσθήκες σε σχέση με την προηγούμενη μορφή του κειμένου επισημαίνονται με **μαύρα υπογραμμισμένα στοιχεία**·
- οι διαγραφές σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής επισημαίνονται με [...].
- οι διαγραφές σε σχέση με την προηγούμενη μορφή του κειμένου επισημαίνονται με [...].

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (αναδιατύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 79 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία³,

¹ ΕΕ C 27 της 3.2.2009, σ. 114.

² ΕΕ C 257 της 9.10.2008, σ. 20.

³ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Μαρτίου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση σε πρώτη ανάγνωση του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴ πρόκειται να τροποποιηθεί σε πολλά σημεία. Για λόγους σαφήνειας, είναι σκόπιμη η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Η καθιέρωση ενιαίας διαδικασίας υποβολής αίτησης που καταλήγει στην έκδοση, στο πλαίσιο μίας μόνης διοικητικής πράξης, ενός συνδυασμένου τίτλου που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διαμονή και την εργασία θα συμβάλει στην απλούστευση και την εναρμόνιση των κανόνων που εφαρμόζονται επί του παρόντος στα κράτη μέλη.
- (3) Προκειμένου να επιτρέπουν την πρώτη είσοδο στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να εκδίδουν ενιαία άδεια διαμονής ή, εάν χορηγούν ενιαίες άδειες μόνον κατόπιν εισόδου στο έδαφός τους, θεώρηση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εκδίδουν τέτοιες ενιαίες άδειες διαμονής ή θεωρήσεις εγκαίρως.
- (4) Θα πρέπει να θεσπισθεί σύνολο κανόνων που θα διέπουν τη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων για τη χορήγηση ενιαίας άδειας. Αυτή η διαδικασία θα πρέπει να είναι αποτελεσματική και διαχειρίσιμη, λαμβανομένου υπόψη του συνήθους φόρτου εργασίας των διοικήσεων των κρατών μελών, καθώς και διαφανής και δίκαιη, προκειμένου να προσφέρει κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας δικαίου στους ενδιαφερομένους.
- (5) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να μη θίγουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών να ρυθμίζουν τα της εισδοχής και μεταξύ άλλων τον όγκο εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εργασία.

⁴ Οδηγία 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (ΕΕ L 343 της 23.12.2011, σ. 1).

- (6) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτει τις σχέσεις εργασίας μεταξύ [...] υπηκόων τρίτων χωρών και εργοδοτών. Σε περίπτωση που το εθνικό δίκαιο κράτους μέλους επιτρέπει την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός του μέσω εταιρειών προσωρινής απασχόλησης οι οποίες είναι εγκατεστημένες στο έδαφός του και έχουν σχέση εργασίας με τον εργαζόμενο, οι εν λόγω [...] υπήκοοι τρίτων χωρών δεν θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ενώ όλες οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν τους εργοδότες θα πρέπει επίσης να εφαρμόζονται στις εν λόγω εταιρείες.
- (7) Οι αποσπασμένοι υπήκοοι τρίτων χωρών [...] δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Τούτο δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει τους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν και εργάζονται νομίμως σε ένα κράτος μέλος και αποσπώνται σε άλλο κράτος μέλος να συνεχίζουν να απολαμβάνουν ίσης μεταχείρισης σε σχέση με τους υπηκόους του κράτους μέλους καταγωγής κατά τη διάρκεια της απόσπασής τους, όσον αφορά εκείνους τους όρους και τις συνθήκες απασχόλησης που δεν επηρεάζονται από την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵.

[...]

- (9) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι έχουν αποκτήσει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/EK του Συμβουλίου⁶ δεν θα πρέπει να υπάγονται στην παρούσα οδηγία, λόγω του πλέον προνομιακού καθεστώτος το οποίο απολαμβάνουν παγκοσμίως και της ιδιαιτερότητας της άδειας διαμονής που φέρει τη μνεία «επί μακρόν διαμένων – ΕΕ».

⁵ Οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1).

⁶ Οδηγία 2003/109/EK του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44).

- (10) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους για να εργασθούν εποχιακά και έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στο έδαφος κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2014/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷ δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, δεδομένου ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/36/ΕΕ, το οποίο θεσπίζει ειδικό καθεστώς.
- (11) Η υποχρέωση των κρατών μελών να καθορίζουν αν η αίτηση θα υποβάλλεται από τον υπήκοο τρίτης χώρας ή από τον εργοδότη του θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη τυχόν ρυθμίσεων που προβλέπουν ανάμειξη αμοιτέρων στη διαδικασία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει [...] να λαμβάνουν υπόψη και να εξετάζουν τις αιτήσεις για ενιαία άδεια, είτε όταν ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει εκτός του εδάφους του κράτους μέλους στο οποίο επιθυμεί την εισδοχή του είτε όταν διαμένει ήδη στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ως κάτοχος έγκυρης άδειας διαμονής που έχει εκδοθεί από το εν λόγω κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να κάνουν δεκτές αιτήσεις που υποβάλλονται από άλλους υπηκόους τρίτων χωρών που βρίσκονται νόμιμα στην επικράτειά τους.
- (12) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αιτήσεων και την ενιαία άδεια δεν θα πρέπει να αφορούν τις ομοιόμορφες θεωρήσεις ή τις θεωρήσεις μακράς διαρκείας. [...] Εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο και σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος εκδίδει ενιαία άδεια μόνο στην επικράτειά του, το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει να χορηγεί στον υπήκοο τρίτης χώρας την θεώρηση που απαιτείται για την απόκτηση ενιαίας άδειας.

⁷ Οδηγία 2014/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 375).

- (13) Η προθεσμία για την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως θα πρέπει να περιλαμβάνει [...] τον χρόνο που απαιτείται για τη συμμόρφωση με τους ελέγχους της κατάστασης στην αγορά εργασίας, **όταν διενεργούνται στο πλαίσιο ατομικής αίτησης για τη χορήγηση ενιαίας άδειας. Επομένως, η προθεσμία για την έκδοση απόφασης δεν αφορά τους γενικούς ελέγχους της κατάστασης στην αγορά εργασίας που δεν συνδέονται με ατομικές αιτήσεις για τη χορήγηση ενιαίας άδειας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να στοχεύουν στην έγκαιρη έκδοση της θεώρησης που απαιτείται για την απόκτηση ενιαίας άδειας.**
- (14) Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να **θέτουν ως στόχο να απαιτούν από τους αιτούντες να υποβάλλουν τα σχετικά έγγραφα άπαξ και να διενεργούν μόνον έναν** ουσιαστικό έλεγχο των εγγράφων[...] που υποβάλλει ο αιτών για την έκδοση τόσο της ενιαίας άδειας όσο και, **κατά περίπτωση, της θεώρησης που απαιτείται για την απόκτηση της άδειας,** προκειμένου να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη των εργασιών και η παράταση των διαδικασιών. [...]
- (15) Ο προσδιορισμός της αρμόδιας αρχής στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγει τον ρόλο και τις ευθύνες των λοιπών αρχών και, κατά περίπτωση, των κοινωνικών εταίρων, όσον αφορά την εξέταση της αίτησης και τη σχετική απόφαση.
- (16) Η προθεσμία για την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως δεν θα πρέπει, ωστόσο, να περιλαμβάνει τον χρόνο που απαιτείται για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις εθνικές διαδικασίες αναγνώρισης διπλωμάτων.

- (17) Ο τύπος της ενιαίας άδειας θα πρέπει να καταρτίζεται σύμφωνα προς τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου⁸ και να επιτρέπει στα κράτη μέλη να προσθέτουν επιπλέον πληροφορίες που αφορούν, μεταξύ άλλων, το κατά πόσον ο ενδιαφερόμενος διαθέτει ή όχι άδεια εργασίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναγράφουν, μεταξύ άλλων και με σκοπό τον καλύτερο έλεγχο της μετανάστευσης, όχι μόνο στην ενιαία άδεια, αλλά και σε όλες τις άδειες διαμονής που εκδίδουν, τις πληροφορίες σχετικά με την άδεια εργασίας, ανεξάρτητα από τον τύπο της άδειας ή της άδειας διαμονής βάσει της οποίας ο υπήκοος τρίτης χώρας έγινε δεκτός στην επικράτεια κράτους μέλους και του παραχωρήθηκε πρόσβαση στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους.
- (18) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας για τις άδειες διαμονής για σκοπούς άλλους πλην της εργασίας θα πρέπει να αφορούν μόνο τον μορφότυπο των εν λόγω αδειών και δεν θα πρέπει να θίγουν τους ενωσιακούς ή εθνικούς κανόνες περί διαδικασιών εισδοχής και διαδικασιών έκδοσης αυτών των αδειών.
- (19) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ενιαία άδεια και την άδεια διαμονής που εκδίδεται για σκοπούς άλλους πλην της εργασίας δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα κράτη μέλη να εκδίδουν πρόσθετο έγγραφο προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν πιο ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τη σχέση εργασίας για την οποία δεν υπάρχει αρκετός χώρος στον μορφότυπο της άδειας διαμονής. Τέτοιο έγγραφο μπορεί να χρησιμεύει για την πρόληψη της εκμετάλλευσης υπηκόων τρίτων χωρών και την καταπολέμηση της παράνομης απασχόλησης, θα πρέπει όμως να είναι προαιρετικό για τα κράτη μέλη και να μη χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο της άδειας εργασίας, υπονομεύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την έννοια της ενιαίας άδειας. Οι τεχνικές δυνατότητες που προσφέρει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και το στοιχείο α) σημείο 20 του παραρτήματός του μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση των πληροφοριών αυτών σε ηλεκτρονική μορφή.

⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών (ΕΕ L 157 της 15.6.2002, σ. 1).

- (20) Οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να απορριφθεί μια αίτηση έκδοσης, τροποποίησης ή ανανέωσης ενιαίας άδειας ή βάσει των οποίων μπορεί να ανακληθεί η ενιαία άδεια θα πρέπει να είναι αντικειμενικού χαρακτήρα και θα πρέπει να καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης τήρησης της αρχής της ενωσιακής προτίμησης, όπως ορίζεται ιδιαίτερα στις σχετικές διατάξεις των πράξεων προσχώρησης του 2003 και του 2005. Οι αποφάσεις περί απόρριψης και οι αποφάσεις περί ανάκλησης θα πρέπει να αιτιολογούνται δεόντως.
- (21) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που κατέχουν ισχύον ταξιδιωτικό έγγραφο και ενιαία άδεια που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος το οποίο εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν θα πρέπει να μπορούν να εισέρχονται και να διακινούνται ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν για διάστημα μέχρι και τριών μηνών ανά εξάμηνο, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁹ και το άρθρο 21 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της οικονομικής ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα¹⁰ (σύμβαση Σένγκεν).

⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

¹⁰ ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

- (22) Ελλείψει οριζόντιας ενωσιακής νομοθεσίας, τα δικαιώματα των υπηκόων τρίτων χωρών διαφέρουν, ανάλογα με το κράτος μέλος στο οποίο εργάζονται και με την ιθαγένειά τους. Με σκοπό να συνεχισθεί η περαιτέρω ανάπτυξη συνεκτικής πολιτικής μετανάστευσης και να μειωθεί η ανισότητα δικαιωμάτων που υπάρχει μεταξύ των πολιτών της Ένωσης και των υπηκόων τρίτων χωρών που εργάζονται νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, καθώς και να συμπληρωθεί το ισχύον κεκτημένο όσον αφορά τη μετανάστευση, θα πρέπει να θεσπιστεί σύνολο δικαιωμάτων ιδίως για να ορίσει τους τομείς πολιτικής στους οποίους κατοχυρώνεται η ισότητα μεταχείρισης των υπηκόων ενός κράτους μέλους και των υπηκόων τρίτων χωρών που δεν έχουν ακόμα αποκτήσει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος. Σκοπός των σχετικών διατάξεων είναι να δημιουργηθούν ελάχιστες ισότιμες συνθήκες εντός της Ένωσης, να αναγνωρισθεί το γεγονός ότι οι εν λόγω υπήκοοι τρίτων χωρών συμβάλλουν, με την εργασία τους και τους φόρους που καταβάλλουν, στην οικονομία της Ένωσης, και χρησιμεύουν ως μηχανισμός διασφάλισης για τη μείωση του αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των ημεδαπών εργαζομένων και των εργαζομένων τρίτων χωρών, ο οποίος πηγάζει από την πιθανή εκμετάλλευση αυτών των τελευταίων. Ο «εργαζόμενος τρίτης χώρας», όπως παρατίθεται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να ορίζεται με την επιφύλαξη της ερμηνείας της έννοιας της σχέσης εργασίας σε άλλες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου, ως ο υπήκοος τρίτης χώρας που διαμένει νομίμως και του επιτρέπεται στα πλαίσια αμειβόμενης σχέσης **εργασίας** να εργάζεται εκεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή πρακτική.

- (23) Όλοι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν και εργάζονται νόμιμα σε κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τουλάχιστον κοινό σύνολο δικαιωμάτων, βασιζόμενο στην ίση μεταχείριση με τους πολίτες του αντίστοιχου κράτους μέλους υποδοχής τους, ανεξάρτητα από τον αρχικό σκοπό ή τον λόγο εισδοχής. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης στους τομείς που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει να κατοχυρώνεται όχι μόνο για τους υπηκόους τρίτων χωρών που έγιναν δεκτοί στην επικράτεια κράτους μέλους για να εργασθούν, αλλά εξίσου σε εκείνους οι οποίοι έγιναν δεκτοί για άλλους λόγους και στη συνέχεια τους δόθηκε πρόσβαση στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με άλλες διατάξεις του ενωσιακού ή εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των μελών της οικογένειας εργαζομένου τρίτης χώρας που έχουν γίνει δεκτά στο κράτος μέλος σύμφωνα με την οδηγία 2003/86/EK του Συμβουλίου¹¹, των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2016/801 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹².
- (24) Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης σε ορισμένους τομείς θα πρέπει να συνδέεται αυστηρά με τη νόμιμη διαμονή του υπηκόου τρίτης χώρας και με την πρόσβαση που του έχει χορηγηθεί στην αγορά εργασίας ενός κράτους μέλους, όπως αυτά προβλέπονται από την ενιαία άδεια που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διαμονή και την εργασία και από τις άδειες διαμονής που χορηγούνται για άλλους λόγους και περιέχουν τις πληροφορίες για την άδεια εργασίας.

¹¹ Οδηγία 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251 της 3.10.2003, σ. 12).

¹² Οδηγία (ΕΕ) 2016/801 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την έρευνα, τις σπουδές, την πρακτική άσκηση, την εθελοντική υπηρεσία, τις ανταλλαγές μαθητών ή τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την απασχόληση των εσωτερικών άμισθων βοηθών (au pair) (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 21).

- (25) Οι συνθήκες εργασίας, όπως αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να καλύπτουν τουλάχιστον την αμοιβή και την απόλυση, την υγεία και την ασφάλεια στον χώρο εργασίας, τον χρόνο εργασίας και την άδεια, λαμβανομένων υπόψη των ισχυουσών συλλογικών συμβάσεων.
- (26) Ένα κράτος μέλος θα πρέπει να αναγνωρίζει τα επαγγελματικά προσόντα που αποκτώνται από υπήκοο τρίτης χώρας σε άλλο κράτος μέλος κατά τον ίδιο τρόπο όπως για τους πολίτες της Ένωσης και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα προσόντα που αποκτώνται σε τρίτη χώρα σύμφωνα με την οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων τρίτων χωρών όσον αφορά την αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων επαγγελματικών προσόντων σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές διαδικασίες δεν θα πρέπει να θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να υποδέχονται τους εν λόγω εργαζομένους τρίτων χωρών στην αγορά εργασίας τους.

Οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών θα πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση. Οι κλάδοι της κοινωνικής ασφάλισης καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴. Οι διατάξεις σχετικά με την ισότητα μεταχείρισης όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζονται επίσης στους εργαζομένους που γίνονται δεκτοί σε ένα κράτος μέλος απευθείας από τρίτη χώρα. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να χορηγεί στους εργαζομένους τρίτων χωρών περισσότερα δικαιώματα από τα προβλεπόμενα ήδη στο κείμενο ενωσιακό δίκαιο στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης για υπηκόους τρίτων χωρών σε περιπτώσεις που εμφανίζουν διασυνοριακά στοιχεία.

¹³ Οδηγία 2005/36/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 255 της 3.10.2003, σ. 22).

¹⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1).

Παρά τα ανωτέρω, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην απόφασή του στην υπόθεση C-302/19¹⁵, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να αρνηθεί ή να μειώσει την παροχή κοινωνικής ασφάλισης στον κάτοχο ενιαίας άδειας με το αιτιολογικό ότι ορισμένα ή όλα τα μέλη της οικογένειάς του δεν κατοικούν στο έδαφός του, αλλά σε τρίτη χώρα, εάν χορηγεί την εν λόγω παροχή στους δικούς του υπηκόους ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας των μελών της οικογένειάς τους.

- (28) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν τουλάχιστον ίση μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που εργάζονται ή που, ύστερα από μια ελάχιστη περίοδο απασχόλησης, είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι. Τυχόν περιορισμοί στην ίση μεταχείριση στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να ισχύουν με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που παρέχονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁶.
- (29) Το δίκαιο της Ένωσης δεν περιορίζει την εξουσία των κρατών μελών να οργανώνουν τα δικά τους συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να ορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγούνται οι παροχές κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και το ύψος των παροχών αυτών και την περίοδο για την οποία καταβάλλονται. Ωστόσο, κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμορφώνονται με το ενωσιακό δίκαιο.
- (30) Η ίση μεταχείριση των εργαζομένων τρίτων χωρών δεν θα πρέπει να καλύπτει τα μέτρα στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης τα οποία χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας.

¹⁵ **Παράγραφος 39.**

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 344 της 29.12.2010, σ. 1).

- (31) Με σκοπό την ενίσχυση της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων τρίτων χωρών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέψουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις κατά των εργοδοτών σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τις συνθήκες εργασίας **και** την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι[...].
- (32) Για να εξασφαλιστεί η ορθή επιβολή των **εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει** της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να [...] **προβλέπουν** κατάλληλους μηχανισμούς[...] παρακολούθησης [...] και [...], κατά περίπτωση, τη διενέργεια αποτελεσματικών και κατάλληλων επιθεωρήσεων [...] στα αντίστοιχα εδάφη τους **σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή τη διοικητική πρακτική. [...] Οι υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με την επιθεώρηση εργασίας ή άλλες αρμόδιες αρχές θα πρέπει, κατά περίπτωση, να έχουν πρόσβαση στον χώρο εργασίας.**
- (33) Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να [...] **εξασφαλίσουν** αποτελεσματικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών μπορούν να ασκούν ένδικα μέσα και να υποβάλλουν καταγγελίες απευθείας ή μέσω τρίτων που έχουν, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει το εθνικό δίκαιο, έννομο συμφέρον να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, όπως συνδικαλιστικές οργανώσεις ή άλλες ενώσεις, ή αρμόδιες αρχές. Αυτό θεωρείται απαραίτητο για την αντιμετώπιση καταστάσεων στις οποίες οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών δεν γνωρίζουν την ύπαρξη μηχανισμών επιβολής ή διστάζουν να τους χρησιμοποιήσουν επ' ονόματί τους, διότι, για παράδειγμα, φοβούνται τις πιθανές συνέπειες.
- (33α) Με γνώμονα την προστασία των εργαζομένων, θα πρέπει ήδη να θεσπιστούν και να τεθούν σε ισχύ σε εθνικό επίπεδο παρόμοια εθνικά μέτρα που αφορούν την παρακολούθηση, την αξιολόγηση, τις επιθεωρήσεις, τις κυρώσεις και τη διευκόλυνση των καταγγελιών.**

- (34) Η ενιαία άδεια θα πρέπει να επιτρέπει στον υπήκοο τρίτης χώρας να αλλάξει εργοδότη κατά την περίοδο ισχύος της. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να [...] θέτουν ορισμένες προϋποθέσεις για την αλλαγή εργοδότη, όπως η κοινοποίηση ή η διαδικασία υποβολής αίτησης [...] και [...] ο έλεγχος της κατάστασης της αγοράς εργασίας [...]. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαιτούν η αλλαγή εργοδότη να μην συνεπάγεται αλλαγή επαγγέλματος, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, αλλαγής του τομέα απασχόλησης ή των ουσιωδών χαρακτηριστικών της εργασίας. Για την πρόληψη πιθανών καταχρήσεων και την προστασία των νόμιμων συμφερόντων των εργοδοτών που επενδύουν πόρους στην πρόσληψη και την κατάρτιση εργαζομένων από τρίτες χώρες, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να καθορίζουν ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο κάτοχος ενιαίας άδειας υποχρεούται να απασχολείται από τον πρώτο εργοδότη πριν από την αλλαγή εργοδότη. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, για παράδειγμα σε περίπτωση εκμετάλλευσης του κατόχου ενιαίας άδειας ή εάν ο εργοδότης δεν εκπληρώνει τις νομικές υποχρεώσεις του σε σχέση με τον κάτοχο ενιαίας άδειας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν την αλλαγή εργοδότη πριν από τη λήξη του εν λόγω ελάχιστου χρονικού διαστήματος. Η ενιαία άδεια δεν θα πρέπει να ανακαλείται για περίοδο τουλάχιστον [...] δύο μηνών σε περίπτωση ανεργίας του κατόχου της.
- (35) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων που περιλαμβάνονται στο δίκαιο της Ένωσης και τα ισχύοντα διεθνή μέσα.

- (36) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργοποιούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας χωρίς διακρίσεις με βάση το φύλο, τη φυλή, το χρώμα, την εθνοτική ή κοινωνική καταγωγή, τα γενετικά χαρακτηριστικά, τη γλώσσα, το θρήσκευμα ή το φρόνημα, τις πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, την ιδιότητα μέλους εθνικής μειονότητας, την περιουσία, τη γέννηση, την αναπηρία, την ηλικία ή τον γενετήσιο προσανατολισμό, ιδίως σύμφωνα με την οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου¹⁷ και την οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου¹⁸.
- (37) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή ο καθορισμός ενιαίας διαδικασίας αίτησης με σκοπό τη χορήγηση ενιαίας άδειας που να επιτρέπει στους υπηκόους τρίτων χωρών να εργάζονται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και ενός κοινού συνόλου δικαιωμάτων για τους εργαζομένους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν κατά συνέπεια, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (38) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αντικατοπτρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της ΣΕΕ.

¹⁷ Οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής (ΕΕ L 180 της 19.7.2000, σ. 22).

¹⁸ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303 της 2.12.2000, σ. 16).

- (39) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και με την επιφύλαξη του άρθρου [...] 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και [...] δεν δεσμεύεται από αυτή ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

[...]

- (40) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.
- (41) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που τροποποιούν ουσιωδώς την προϋπάρχουσα οδηγία. Η υποχρέωση μεταφοράς των μη τροποποιούμενων διατάξεων στο εθνικό δίκαιο απορρέει από την εν λόγω προϋπάρχουσα οδηγία.
- (42) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίξει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει:
 - α) ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση ενιαίας άδειας η οποία θα επιτρέπει στους υπηκόους τρίτων χωρών να διαμένουν στο έδαφος κράτους μέλους χάριν εργασίας, με στόχο να απλουστευθούν οι διαδικασίες εισδοχής των συγκεκριμένων προσώπων και να διευκολυνθεί ο έλεγχος του καθεστώτος τους·
 - β) κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, ανεξαρτήτως του σκοπού της αρχικής εισδοχής τους στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, τα οποία βασίζονται σε ίση μεταχείριση με εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους.
2. **Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει το δικαίωμα των κρατών μελών να καθορίζουν τους όγκους εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών σύμφωνα με το άρθρο 79 παράγραφος 5 ΣΛΕΕ.**

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ·

- β) «εργαζόμενος τρίτης χώρας»: κάθε υπήκοος τρίτης χώρας που έχει γίνει δεκτός στο έδαφος ενός κράτους μέλους και ο οποίος διαμένει νομίμως και του έχει χορηγηθεί άδεια εργασίας, στα πλαίσια [...] αμειβόμενης σχέσης εργασίας σε αυτό το κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή πρακτική·

[...]

- γ) «ενιαία άδεια»: άδεια διαμονής που εκδίδεται από τις αρχές ενός κράτους μέλους, η οποία επιτρέπει στον υπήκοο τρίτης χώρας να διαμένει νόμιμα στην επικράτειά του με σκοπό την εργασία·
- δ) «ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης»: κάθε διαδικασία που οδηγεί, βάσει ενιαίας αίτησης που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή από τον εργοδότη του, με σκοπό να του χορηγηθεί άδεια διαμονής και εργασίας στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, σε απόφαση σχετικά με την εν λόγω αίτηση για την ενιαία άδεια.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

- α) στους υπηκόους τρίτων χωρών που ζητούν την άδεια να διαμένουν με σκοπό την εργασία σε ένα κράτος μέλος·
- β) στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο, οι οποίοι λαμβάνουν άδεια εργασίας και κατέχουν άδεια διαμονής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002· και

- γ) στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος με σκοπό την εργασία σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών:

- α) οι οποίοι είναι μέλη οικογένειας πολιτών της Ένωσης που άσκησαν ή ασκούν το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁹.
- β) οι οποίοι, μαζί με τα μέλη της οικογένειάς τους και ανεξαρτήτως της εθνικότητάς τους, απολαμβάνουν δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμων με εκείνα των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνιών είτε μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών είτε μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών·
- γ) οι οποίοι είναι **αποσπασμένοι για όσο καιρό διαρκεί η απόσπασή τους [...]**.
- δ) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στο έδαφος κράτους μέλους ως ενδοεταίρικώς μετατιθέμενοι εργαζόμενοι σύμφωνα με την οδηγία 2014/66/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰.

¹⁹ Οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

²⁰ Οδηγία 2014/66/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών στο πλαίσιο ενδοεταίρικής μετάθεσης (ΕΕ L 157 της 27.5.2014, σ. 1).

- ε) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους ως εποχικοί εργαζόμενοι σύμφωνα με την οδηγία 2014/36/ΕΕ ή ως εσωτερικοί άμισθοι βοηθοί (au pair)[...].
- στ) οι οποίοι επιτρέπεται να διαμένουν σε κράτος μέλος για λόγους προσωρινής προστασίας **σύμφωνα με την οδηγία 2001/55/ΕΚ**, ή οι οποίοι ζήτησαν την άδεια να παραμείνουν σε αυτό για τον ίδιο λόγο και αναμένουν απόφαση σχετικά με το καθεστώς τους·
- ζ) οι οποίοι απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²¹ ή έχουν υποβάλει αίτηση για διεθνή προστασία σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, χωρίς να έχει ληφθεί ακόμη οριστική απόφαση για την αίτησή τους·
- η) **οι οποίοι απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική κράτους μέλους ή έχουν ζητήσει διεθνή προστασία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική κράτους μέλους, χωρίς να έχει ληφθεί οριστική απόφαση για την αίτησή τους·**
- θ) οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/ΕΚ·
- ι) των οποίων η απομάκρυνση έχει ανασταλεί για πραγματικούς ή νομικούς λόγους·

²¹ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9).

- ια)** οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στο έδαφος κράτους μέλους ως αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι
- ιβ)** οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί ως ναυτικοί προς απασχόληση ή εργασία υπό οποιαδήποτε ιδιότητα σε πλοίο νηολογημένο σε κράτος μέλος ή που φέρει τη σημαία κράτους μέλους.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους είτε έχει χορηγηθεί άδεια να εργάζονται στην επικράτεια κράτους μέλους για χρονικό διάστημα όχι ανώτερο των έξι μηνών είτε έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος για λόγους σπουδών.
4. Το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους επιτρέπεται να εργάζονται βάσει θεώρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΝΙΑΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΝΙΑΙΑ ΑΔΕΙΑ

Άρθρο 4

Ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης

1. Κάθε αίτηση για την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ενιαίας άδειας υποβάλλεται σύμφωνα με ενιαία διαδικασία αίτησης. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται από τον υπήκοο τρίτης χώρας ή από τον εργοδότη του υπηκόου τρίτης χώρας. **Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν υποβολή αιτήσεων από οποιονδήποτε από τους δύο. [...]**
2. **Μια αίτηση για τη χορήγηση ενιαίας άδειας λαμβάνεται υπόψη και εξετάζεται είτε όταν ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει εκτός της επικράτειας του κράτους μέλους στο οποίο επιθυμεί την εισδοχή του είτε όταν αυτός διαμένει ήδη στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους ως κάτοχος έγκυρης άδειας διαμονής. Ένα κράτος μέλος μπορεί επίσης να δέχεται, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, αιτήσεις ενιαίας άδειας που υποβάλλονται από άλλους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι βρίσκονται νόμιμα στο έδαφός του.**
3. Τα κράτη μέλη εξετάζουν την αίτηση που έχει υποβληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 και εκδίδουν απόφαση σχετικά με την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση της ενιαίας άδειας εφόσον ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο. Η απόφαση που αφορά την έκδοση, την τροποποίηση ή την ανανέωση της ενιαίας άδειας λαμβάνει τη μορφή ενιαίας διοικητικής πράξης που συνδυάζει τίτλο διαμονής και άδεια εργασίας.

4. Εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο και σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος εκδίδει ενιαία άδεια μόνο στην επικράτειά του, το οικείο κράτος μέλος χορηγεί στον υπήκοο τρίτης χώρας την θεώρηση που απαιτείται **για την απόκτηση ενιαίας άδειας.**
5. Εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη εκδίδουν ενιαία άδεια στους υπηκόους τρίτων χωρών που υποβάλλουν αίτηση εισδοχής και στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν ήδη γίνει δεκτοί και υποβάλλουν αίτηση για ανανέωση ή τροποποίηση της άδειας διαμονής τους μετά την έναρξη ισχύος των εθνικών εκτελεστικών διατάξεων.

Άρθρο 5

Αρμόδια αρχή

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν την αρμόδια αρχή για την παραλαβή της αίτησης και την έκδοση της ενιαίας άδειας.
2. Η αρμόδια αρχή εκδίδει σχετική απόφαση για [...] την αίτηση **ενιαίας άδειας** το συντομότερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση, πριν από την πάροδο τεσσάρων μηνών **από την ημερομηνία υποβολής πλήρους αίτησης.**

Η προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καλύπτει τον έλεγχο της κατάστασης της αγοράς εργασίας **όταν ο έλεγχος αυτός διενεργείται στο πλαίσιο ατομικής αίτησης για τη χορήγηση ενιαίας άδειας [...].** Η προθεσμία μπορεί να παραταθεί σε εξαιρετικές **και δεόντως αιτιολογημένες** περιστάσεις [...] που έχουν σχέση με την πολυπλοκότητα της [...] αίτησης, **μεταξύ των οποίων, κατά περίπτωση, ο έλεγχος της κατάστασης της αγοράς εργασίας.**

Εφόσον δεν ληφθεί απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο, οιοσδήποτε συνέπειες καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο.

3. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί την απόφασή της εγγράφως στον αιτούντα, σύμφωνα με τις διαδικασίες κοινοποίησης που προβλέπονται στο σχετικό εθνικό δίκαιο.

4. Εάν οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που χορηγούνται προς υποστήριξη της αίτησης είναι ανεπαρκή σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο, η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον αιτούντα εγγράφως για τις απαιτούμενες συμπληρωματικές πληροφορίες ή έγγραφα και τάσσει εύλογη προθεσμία για την προσκόμισή τους. Η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2 αναστέλλεται μέχρις ότου η αρμόδια αρχή ή οι άλλες σχετικές αρχές λάβουν τις απαιτούμενες συμπληρωματικές πληροφορίες. Εάν οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που απαιτούνται επιπροσθέτως δεν προσκομισθούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η αρμόδια αρχή μπορεί να απορρίψει την αίτηση.

Άρθρο 6

Ενιαία άδεια

1. Τα κράτη μέλη εκδίδουν την ενιαία άδεια χρησιμοποιώντας τον ενιαίο τύπο που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και αναγράφουν τα στοιχεία σχετικά με την άδεια εργασίας σύμφωνα με το στοιχείο α) σημεία 12 και 16 του παραρτήματός του.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλαμβάνουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εργασιακή σχέση του υπηκόου τρίτης χώρας (όπως το όνομα και τη διεύθυνση του εργοδότη, τον τόπο εργασίας, το είδος εργασίας, το ωράριο, την αμοιβή) σε έντυπη μορφή ή να αποθηκεύουν τέτοια δεδομένα σε ηλεκτρονική μορφή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και στο στοιχείο α) σημείο 20 του παραρτήματός του.

2. Όταν εκδίδουν την ενιαία άδεια, τα κράτη μέλη δεν εκδίδουν τυχόν πρόσθετες άδειες ως απόδειξη της άδειας πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 7

Άδειες διαμονής που εκδίδονται για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας

1. Όταν εκδίδουν άδειες διαμονής για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002, τα κράτη μέλη αναγράφουν τα στοιχεία σχετικά με την άδεια εργασίας, ανεξάρτητα από το είδος της άδειας διαμονής.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλαμβάνουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εργασιακή σχέση του υπηκόου τρίτης χώρας (όπως το όνομα και τη διεύθυνση του εργοδότη, τον τόπο εργασίας, το είδος εργασίας, το ωράριο, την αμοιβή) σε έντυπη μορφή ή να αποθηκεύουν τέτοια δεδομένα σε ηλεκτρονική μορφή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και στο στοιχείο α) σημείο 20 του παραρτήματός του.

2. Όταν εκδίδουν άδειες διαμονής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002, τα κράτη μέλη δεν εκδίδουν πρόσθετες άδειες ως απόδειξη της άδειας πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 8

Διαδικαστικές εγγυήσεις

1. Κάθε απόφαση περί απόρριψης της αίτησης για έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ενιαίας άδειας ή κάθε απόφαση ανάκλησης ενιαίας άδειας βάσει κριτηρίων που ορίζονται στο εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο πρέπει να αιτιολογείται δεόντως στη γραπτή κοινοποίηση.

2. Κάθε απόφαση περί απόρριψης της αίτησης για την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ενιαίας άδειας ή περί ανάκλησης ενιαίας άδειας υπόκειται σε ένδικα μέσα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο. Στη γραπτή κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να διευκρινίζεται το δικαστήριο ή η διοικητική αρχή ενώπιον της οποίας ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ασκήσει προσφυγή, καθώς και η σχετική προθεσμία.
3. Μια αίτηση είναι δυνατόν να θεωρηθεί απαράδεκτη λόγω του όγκου εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών που έρχονται από τρίτες χώρες για να εργασθούν και, σε αυτήν τη βάση, μπορεί να μην εξετασθεί.

Άρθρο 9

Πρόσβαση στην πληροφόρηση

Τα κράτη μέλη καθιστούν εύκολα διαθέσιμες και παρέχουν κατόπιν αιτήσεως, **στον υπήκοο τρίτης χώρας και στον μελλοντικό εργοδότη:**

- α) επαρκείς πληροφορίες[...] σχετικά με όλα τα αποδεικτικά έγγραφα που απαιτούνται για μια αίτηση·
- β) πληροφορίες σχετικά με τους όρους εισόδου και διαμονής, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων και των διαδικαστικών εγγυήσεων των υπηκόων τρίτων χωρών και των μελών των οικογενειών τους.

Άρθρο 10

Τέλη

[...] Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν την καταβολή τελών για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Το ύψος των τελών που επιβάλλονται από ένα κράτος μέλος για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων δεν πρέπει να είναι δυσανάλογο ή υπερβολικό.

Δικαιώματα βάσει της ενιαίας άδειας

1. Σε περίπτωση που έχει εκδοθεί ενιαία άδεια **σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο**, παρέχει, κατά την περίοδο ισχύος της, στον κάτοχό της τα ακόλουθα ελάχιστα δικαιώματα:
 - α) εισόδου και διαμονής στην επικράτεια του κράτους μέλους έκδοσης της ενιαίας άδειας, εφόσον ο κάτοχός της πληροί όλες τις προϋποθέσεις εισδοχής κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο·
 - β) ελεύθερης πρόσβασης στο σύνολο της επικράτειας του κράτους μέλους έκδοσης της ενιαίας άδειας, εντός των ορίων που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο·
 - γ) άσκησης της συγκεκριμένης εργασιακής δραστηριότητας βάσει της ενιαίας άδειας και σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
 - δ) ενημέρωσης για τα δικαιώματα που χορηγούνται στον κάτοχο βάσει της ενιαίας άδειας σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και/ή το εθνικό δίκαιο.
2. [...] Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον κάτοχο ενιαίας άδειας να [...] **αλλάζει εργοδότη. Εκτός από τον έλεγχο των προϋποθέσεων εισδοχής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι η αλλαγή εργοδότη υπόκειται σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: [...]**

- α) κοινοποίηση ή αίτηση προς τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Όταν τα κράτη μέλη επιλέγουν διαδικασία κοινοποίησης, μπορούν να αντιταχθούν στην αλλαγή εργοδότη εντός 90 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η πλήρης κοινοποίηση. Όταν τα κράτη μέλη επιλέγουν διαδικασία υποβολής αίτησης, εκδίδουν απόφαση σχετικά με την αίτηση εντός 90 ημερών από την ημερομηνία υποβολής της πλήρους αίτησης. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, το δικαίωμα του κατόχου ενιαίας άδειας να επιδιώκει αλλαγή εργοδότη μπορεί να ανασταλεί κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου των 90 ημερών, ενόσω το οικείο κράτος μέλος ελέγχει εάν τηρούνται οι προϋποθέσεις των σημείων β) και γ), κατά περίπτωση, επαληθεύει ότι πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο[...],
- β) [...] έλεγχο της κατάστασης της αγοράς εργασίας ή/και απαίτηση ότι η αλλαγή εργοδότη δεν συνεπάγεται αλλαγή επαγγέλματος, ή
- γ) ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου ο κάτοχος ενιαίας άδειας υποχρεούται να εργαστεί στον πρώτο εργοδότη· το ελάχιστο αυτό χρονικό διάστημα δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη επιτρέπουν την αλλαγή εργοδότη πριν από τη λήξη του εν λόγω ελάχιστου διαστήματος.

[...]

3. [...] Η ανεργία καθεαυτή δεν αποτελεί λόγο ανάκλησης [...] ενιαίας άδειας [...] υπό τον όρο ότι:

- α) η συνολική περίοδος ανεργίας δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες κατά τη διάρκεια ισχύος της ενιαίας άδειας, και

- β) η έναρξη και, κατά περίπτωση, η λήξη κάθε περιόδου ανεργίας κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους, σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές διαδικασίες. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο εργοδότης του υπηκόου τρίτης χώρας ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές.

Εάν άνεργος κάτοχος ενιαίας άδειας βρει νέο εργοδότη εντός της επιτρεπόμενης περιόδου ανεργίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαρτούν την ανάληψη των νέων καθηκόντων από τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον κάτοχο ενιαίας άδειας [...] να παραμείνει στο έδαφός τους έως ότου οι αρμόδιες αρχές [...] αξιολογήσουν την εκπλήρωση των προϋποθέσεων της παραγράφου 2 και των προϋποθέσεων εισδοχής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, κατά περίπτωση, ακόμη και αν [...] η επιτρεπόμενη περίοδος [...] ανεργίας έχει λήξει.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε κάτοχο ενιαίας άδειας να είναι άνεργος για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Σε τέτοια περίπτωση, τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν από τον κάτοχο ενιαίας άδειας να αποδεικνύει ότι διαθέτει επαρκείς πόρους για τη συντήρησή του, χωρίς να απαιτείται προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας του οικείου κράτους μέλους όσον αφορά οποιαδήποτε περίοδο ανεργίας που υπερβαίνει την περίοδο των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΙΣΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Άρθρο 12

Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης

1. Οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) απολαμβάνουν ίσης μεταχείρισης με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν όσον αφορά:
- α) τις συνθήκες εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής και της απόλυσης, καθώς και της υγιεινής και ασφάλειας στον τόπο εργασίας·
 - β) την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και της εγγραφής και συμμετοχής σε οργάνωση εργαζομένων ή εργοδοτών ή σε οποιαδήποτε οργάνωση τα μέλη της οποίας ασκούν συγκεκριμένο επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων των πλεονεκτημάτων που παρέχονται από τις οργανώσεις αυτές, με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων για τη δημόσια τάξη και τη δημόσια ασφάλεια·

- γ) την εκπαίδευση και την **επαγγελματική** κατάρτιση·
- δ) την αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων επαγγελματικών τίτλων, σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διαδικασίες·
- ε) τους κλάδους της κοινωνικής ασφάλισης, όπως καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004·
- στ) τα φορολογικά πλεονεκτήματα, υπό την προϋπόθεση ότι ο εργαζόμενος θεωρείται ότι είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στο εν λόγω κράτος μέλος·
- ζ) την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών που προσφέρονται στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών[...] στέγασης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, υπό την επιφύλαξη της ελευθερίας σύναψης συμβάσεων σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο·
- η) τις υπηρεσίες παροχής συμβουλών που προσφέρονται από γραφεία εύρεσης εργασίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την ίση μεταχείριση:

- α) Όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο γ):
 - i) περιορίζοντας την εφαρμογή της σε εργαζομένους τρίτων χωρών οι οποίοι εργάζονται ή εργάζονταν στο παρελθόν και είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι,
 - ii) αποκλείοντας τους εργαζομένους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτειά τους σύμφωνα με την οδηγία 2016/801/ΕΕ,

- iii) αποκλείοντας επιδόματα και δάνεια σπουδών και διαβίωσης ή άλλα επιδόματα και δάνεια,
- iv) ορίζοντας ειδικές προϋποθέσεις περιλαμβανομένης της δέουσας γνώσης της γλώσσας και της πληρωμής των διδάκτρων, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, όσον αφορά την πρόσβαση στην πανεπιστημιακή και τριτοβάθμια εκπαίδευση και κατάρτιση και την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση που δεν συνδέεται άμεσα με τη συγκεκριμένη απασχόληση.
- β) Περιορίζοντας τα δικαιώματα που χορηγούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο ε) στους εργαζομένους τρίτων χωρών, αλλά δεν μπορούν να περιορίσουν τα δικαιώματα αυτά για εργαζομένους τρίτων χωρών οι οποίοι εργάζονται ή εργάστηκαν για ελάχιστο διάστημα έξι μηνών και είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι.
- Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η παράγραφος 1 στοιχείο ε) σχετικά με τις οικογενειακές παροχές δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους έχει επιτραπεί να εργαστούν στο έδαφος κράτους μέλους για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, σε υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί με σκοπό τις σπουδές ή **σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους επιτρέπεται να εργαστούν βάσει θεώρησης.**
- γ) Όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο στ) σχετικά με τα φορολογικά πλεονεκτήματα, περιορίζοντας την εφαρμογή της σε περιπτώσεις όπου ο καταχωρισμένος ή συνήθης τόπος διαμονής των μελών της οικογένειας του εργαζομένου τρίτης χώρας για τα οποία αιτείται πλεονεκτημάτων ευρίσκεται εντός του εδάφους του οικείου κράτους μέλους.

δ) Όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο ζ):

- i) περιορίζοντας την εφαρμογή της σε εκείνους τους εργαζομένους τρίτων χωρών οι οποίοι εργάζονται,
- ii) περιορίζοντας την πρόσβαση στη [...] στέγαση.

3. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 δεν θίγει το δικαίωμα του κράτους μέλους να αφαιρεί ή να αρνείται να ανανεώσει την άδεια διαμονής που εκδίδεται βάσει της παρούσας οδηγίας, την άδεια διαμονής που εκδίδεται για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας ή οποιαδήποτε άλλη άδεια εργασίας σε κράτος μέλος.
4. Οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών που μετακινούνται προς τρίτη χώρα ή οι επιζώντες των εν λόγω εργαζομένων που διαμένουν σε τρίτη χώρα και που έλκουν δικαιώματα από αυτούς λαμβάνουν τις νόμιμες συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και επιζώντων τις οποίες δικαιούνται βάσει της προηγούμενης απασχόλησης αυτών των εργαζομένων, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αναφέρεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, υπό τις ίδιες συνθήκες και με τους ίδιους συντελεστές όπως οι πολίτες των οικείων κρατών μελών όταν μεταβαίνουν σε τρίτη χώρα.

Άρθρο 13

Παρακολούθηση, εκτίμηση [...], επιθεωρήσεις και κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν μέτρα για την πρόληψη πιθανών [...] **καταχρήσεων και την επιβολή κυρώσεων** για παραβάσεις, από τους εργοδότες, των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 12. Τα [...] μέτρα περιλαμβάνουν την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και, κατά περίπτωση, επιθεωρήσεις σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή τη διοικητική πρακτική.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται για παραβάσεις, από τους εργοδότες, των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 12. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. [...]
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες που είναι υπεύθυνες για την επιθεώρηση της εργασίας ή άλλες αρμόδιες αρχές και, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο [...] **για** τους εθνικούς εργαζομένους, οι οργανώσεις που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των εργαζομένων έχουν πρόσβαση στον χώρο εργασίας.

Άρθρο 14

Διευκόλυνση των καταγγελιών [...]

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι υφίστανται αποτελεσματικοί μηχανισμοί μέσω των οποίων οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών μπορούν να υποβάλλουν καταγγελίες εις βάρος των εργοδοτών τους [...], **άμεσα ή μέσω τρίτων, οι οποίοι έχουν, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει το εθνικό τους δίκαιο, έννομο συμφέρον να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ή μέσω αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.**
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τρίτοι [...] **που έχουν, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει το εθνικό τους δίκαιο, έννομο συμφέρον να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας,** μπορούν να συμμετέχουν είτε εξ ονόματος εργαζομένου τρίτης χώρας είτε προς υποστήριξή του/της, με την έγκρισή του/της, σε κάθε [...] **διοικητική ή αστική διαδικασία που αποσκοπεί στην επιβολή της συμμόρφωσης με τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.**

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών έχουν την ίδια πρόσβαση με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν όσον αφορά **τα μέτρα προστασίας από απόλυση ή άλλη δυσμενή μεταχείριση από τον εργοδότη ως αντίδραση σε καταγγελία εντός της επιχείρησης ή σε τυχόν νομικές διαδικασίες που αποσκοπούν στην επιβολή της συμμόρφωσης με τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. [...]**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

Ευνοϊκότερες διατάξεις

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων:
 - α) του ενωσιακού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των διμερών ή πολυμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ένωσης ή της Ένωσης και των μελών της, αφενός, και μίας ή περισσότερων τρίτων χωρών, αφετέρου· και
 - β) διμερών ή πολυμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ ενός ή περισσότερων κρατών μελών και μίας ή περισσότερων τρίτων χωρών.
2. Η παρούσα οδηγία τελεί υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να θεσπίζουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες διατάξεις για τα πρόσωπα στα οποία αυτή εφαρμόζεται.

Άρθρο 16

Ενημέρωση του κοινού

Τα κράτη μέλη καθιστούν εύκολα προσβάσιμη στο ευρύ κοινό τακτικά ενημερωμένη δέσμη πληροφοριών:

- α) σχετικά με τους όρους εισδοχής και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών στην επικράτειά τους προκειμένου να εργασθούν εκεί·

- β) σχετικά με όλα τα αποδεικτικά έγγραφα που απαιτούνται για την αίτηση·
- γ) σχετικά με τους όρους εισόδου και διαμονής, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων και των διαδικαστικών εγγυήσεων των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 17

Υποβολή εκθέσεων

1. Σε τακτά διαστήματα και την πρώτη φορά το αργότερο την [...], η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει τις τροποποιήσεις που θεωρεί απαραίτητες.
2. Μία φορά τον χρόνο και την πρώτη φορά το αργότερο την [...], τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία για τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών στους οποίους έχει χορηγηθεί ενιαία άδεια κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους, κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²². Τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία αφορούν περιόδους αναφοράς ενός ημερολογιακού έτους, αναλύονται **ανά ιθαγένεια, διάρκεια ισχύος αδειών, φύλο και ηλικία και, κατά περίπτωση, ανά επάγγελμα [...]** και διαβιβάζονται εντός έξι μηνών από τη λήξη της περιόδου αναφοράς.

²² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 311/76 του Συμβουλίου περί τηρήσεως στατιστικών για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους (ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 23).

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το [...] άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο στ), το άρθρο 4 [...] **παράγραφοι 2 [...] και 4**, το άρθρο 5 παράγραφος 2 **πρώτο και** δεύτερο εδάφιο, το **άρθρο 7 παράγραφος 1**, το άρθρο 9, **το άρθρο 10**, το άρθρο 11 παράγραφοι 2 έως 4, [...] το άρθρο 13, το άρθρο 14 και το άρθρο 16 έως [δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω μέτρων.

Τα μέτρα αυτά, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από αυτήν την αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι παραπομπές των ισχυουσών νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων στην οδηγία που καταργείται με την παρούσα οδηγία νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος πραγματοποίησης αυτής της παραπομπής και η διατύπωση αυτής της δήλωσης καθορίζονται από τα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Κατάργηση

Η οδηγία 2011/98/ΕΕ, η οποία παρατίθεται στο παράρτημα Ι μέρος Α, καταργείται από τις [επομένη της ημερομηνίας που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της παρούσας οδηγίας], χωρίς να θίγονται οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Β.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος ΙΙ.

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Το άρθρο 1, το άρθρο 2 [...], το άρθρο 3 παράγραφος 1, το άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία α) [...] έως ε), και η) έως ιβ) [...], το άρθρο 3 παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 4 [...] **παράγραφοι 1, 3 και [...]**5, το άρθρο 5 παράγραφος 1, το άρθρο 5 **παράγραφος 2 τελευταίο εδάφιο**, το άρθρο 5 παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 6, το άρθρο 7 **παράγραφος 2**, το άρθρο 8 [...], το άρθρο 11 παράγραφος 1, το άρθρο 12 [...] και το άρθρο 15 εφαρμόζονται από [την επομένη της ημερομηνίας που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο].

Άρθρο 21

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Μέρος Α

Καταργούμενη οδηγία (αναφέρεται στο άρθρο 19)

Οδηγία 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 343
της 23.12.2011, σ. 1)

Μέρος Β

Προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο (αναφέρονται στο άρθρο 19)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο
2011/98/ΕΕ	25 Δεκεμβρίου 2013

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 2011/98/ΕΕ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 [...]	Άρθρο 2 [...]
Άρθρο 3 [...]	Άρθρο 3 [...]
Άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη και δεύτερη πρόταση [...]	Άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη και δεύτερη πρόταση [...]
Άρθρο 4 παράγραφος 1, τρίτη πρόταση	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 3	-
-	Άρθρο 4 παράγραφος 4 [...]
Άρθρο 4 παράγραφος 4	Άρθρο 4 παράγραφος 5 [...]
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9	Άρθρο 9 στοιχείο α)
-	Άρθρο 9 στοιχείο β)
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11	Άρθρο 11 παράγραφος 1
-	Άρθρο 11 παράγραφοι 2 έως 4
Άρθρο 12	Άρθρο 12
-	Άρθρο 13
-	Άρθρο 14
Άρθρο 13	Άρθρο 15

Οδηγία 2011/98/ΕΕ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 14	Άρθρο 16 στοιχείο α)
-	Άρθρο 16 στοιχεία β) και γ)
Άρθρο 15	Άρθρο 17
Άρθρο 16	Άρθρο 18
-	Άρθρο 19
Άρθρο 17	Άρθρο 20
Άρθρο 18	Άρθρο 21
-	Παράρτημα Ι
-	Παράρτημα ΙΙ